

GLĀBĒJSILĪTES JĒDZIENS UN TĀS VĒSTURISKĀ ATTĪSTĪBA CONCEPT OF BABY BOX AND IT'S HISTORICAL DEVELOPMENT

Inese Daukule

Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmija, inese_daukule@inbox.lv, Rēzekne, Latvija
Zinātniskā vadītāja: **Līga Mazure** Dr.iur. asociētā profesore

Abstract. *Baby box-place for child's life, place where mothers can insert newborn baby and be sure that child will be safely. Need for baby box in every region of the country is justly required not only as a preventive measure, but also as a real mechanism for protecting children. The topicality of the subject is justified by that, that in practice, baby box exist and work well, but they don't have normative regulation.*

Keywords: *baby, baby box, foundling, parents.*

Ievads

Jau kopš 2009.gada Latvijā darbojas glābējsilītes- vieta bērna dzīvībai, kur mātes var anonīmi nodod savus jaundzimušos bērnus, nepakļaujot tos vardarbībai vai citām briesmām. Glābējsilīšu darbības laikā tika atrasti 43 bērni. Pēc statistikas datiem, glābējsilītes tiek izglābti vidēji 4 bērni gadā (*LETA, 2018.*). Jau no senajiem laikiem ir saskatāmas glābējsilītes iestrādes- gan Bībeles stāstos, gan mītos, gan rīkojumos. No glābējsilītes vēsturiskās attīstības var secināt, ka tā bija, ir un būs alternatīva bērna nāvei. Dilemmas gadījumā - nāve vai ievietošana glābējsilīvē, otrais variants kalpo kā alternatīva iespēja atteikties no bērna, atstājot to drošībā nevis pakļaujot nāvei.

Glābējsilītes nepieciešamība katrā valsts reģionā ir pamatoti nepieciešama, ne tikai kā profilaktisks līdzeklis, bet arī reāls mehānisms, kas darbojas bērnu aizsardzības interesēs. Kaut arī glābējsilītes praktiski pastāv un tiek izmantotas, tām nav normatīvā regulējuma, kā rezultātā rodas daudzi jautājumi un domstarpības, kas saistīti ar ievietotā bērna un vecāku statusu, pašas glābējsilītes definējumu, ievietošanas un atgūšanas kārtību. Temata aktualitāte ir pamatojama ar to, ka praksē glābējsilītes pastāv un veiksmīgi darbojas, taču normatīvā regulējuma tām nav. Nav definēti un skaidri noteikta terminoloģija, nav likumu, kas regulē glābējsilītes darbību. Problēmas risināšanai - tiesiskā regulējuma neesamībai- ir svarīgi izprast glābējsilītes nozīmi gan no juridiskās, gan sociālās puses, tāpēc autorei likās svarīgi izpētīt glābējsilītes jēdziena būtību un vēsturisko attīstību.

Pētījumā izmantotas sekojošas metodes: semantiskā metode - ar šīs metodes palīdzību tika pētīti termini, to nozīme un pielietošanas kārtība (piemēram, atradenis, *baby hatch*, *baby box*, glābējsilīte u.c.); gramatiskā metode tika pielietota, lai analizētu vārda struktūru un teikuma uzbūvi no morfoloģijas un sintakses likumu viedokļa; sistēmiskā metode tika izmantota, lai analizētu latviešu, krievu, un angļu literatūru, normatīvos aktus un juridiskās prakses materiālus, un saprastu teksta saturu, pētītu to tālāk un analizētu šo tekstu no dažādiem skatupunktiem, kas labāk atklāj glābējsilītes būtību un nozīmi; analītiskā metode - ar šīs metodes palīdzību tika noskaidroti un vērtēti tiesiskie jēdzieni, analizējot katru likuma normā ietvertu jēdzienu un principu, nonākot pie viena konkrēta definējuma; vēsturiskā metode - literatūras, normatīvo aktu un juridiskās prakses analīze, kurā ietvertas ziņas par glābējsilītes rašanos, tās tālāku attīstību; teleoloģiskā metode - glābējsilītes funkciju, darbības principu, mērķu analīze; salīdzinošā metode - salīdzinot informāciju un secinot par glābējsilītes nozīmi un pielietošanu, vadoties no dažādu valstu praksēm un avotiem.

Pētījuma mērķis ir mērķis ir izpētīt glābējsilītes jēdzienu un tās vēsturisko attīstību, kā arī izstrādāt ieteikumus problēmas risināšanai. Pētījuma uzdevumi bija saistīti ar problēmjautājuma atrisināšanu. Mērķa īstenošanai tiek izvirzīti šādi uzdevumi: analizēt glābējsilītes jēdzienu un nozīmi; pētīt glābējsilītes vēsturisko attīstību; vērtēt glābējsilītes nozīmi un nepieciešamību mūsdienu sabiedrībā.

1. Glābējsilītes jēdziens

Glābējsilīte (angļu valodā - *baby box* vai *baby hatch*) ir speciāli aprīkota vieta, ar triecienizturīgām durvīm, kuras atverot bērnu var ielikt zīdaiņu gultā ar augstām organiskā stikla malām, kurā vecāki vai bērna aizbildņi, kas nevēlas paturēt bērnu vai dažādu iemeslu dēļ ir spiesti atteikties no bērna, anonīmi var to atstāt. Ja bērns tiek atstāts glābējsilītē, viņš nav pasludināts kā pazudis un arī bērna vecāki nav zināmi, tad mazulim tiek piešķirts atradeņa statuss, kas ļauj uzsākt adopcijas procesu. No slimnīcas bērns tiek izrakstīts tikai pēc rakstiska saskaņojuma ar bāriņtiesu. Juridiski nepastāv iespēja, ka bērnu no slimnīcas varētu izņemt persona bez bāriņtiesas lēmuma. Tālāk Labklājības ministrijas darbinieki rindas kārtībā sazinās ar ģimeni, kas gaida uz zīdaiņa adopciju. Ja ģimene piekrīt, bērns pie jaunajiem vecākiem nonāk 10 dienu laikā pēc ievietošanas glābējsilītē. Sākotnēji noteiktais statuss ir pirms adopcijas aprūpe. Šis periods turpinās līdz sešiem mēnešiem. Tā laikā bāriņtiesas darbinieki rūpīgi seko līdzi bērna un ģimenes attiecībām, lai pēc pirms adopcijas termiņa varētu lemt par bērna adopciju, to noslēdzot tiesiskā ceļā (*Lūse, 2010.*) Civilstāvokļa aktu reģistrācijas likuma 29.panta 3.daļa nosaka, ka, ja bērns ticis ievietots glābējsilītē, ārstniecības iestāde nosaka bērna varbūtējo dzimšanas laiku un vietu, dod bērnam vārdu un uzvārdu un paziņo par to dzimtsarakstu nodaļai (*Civilstāvokļa aktu reģistrācijas likums, 2012.*). Savukārt Bāriņtiesu likuma 54.panta 5.daļa nosaka, ka, ja bērna vecāki nav zināmi vai bērns ir atradenis, lēmumu par bērna ārpusģimenes aprūpi pieņem bāriņtiesa, kuras darbības teritorijā bērns ir atrasts (*Bāreņtiesu likums, 2006.*). Parasti glābējsilītes atrodas slimnīcā (valsts vai privāto) un reliģisko organizāciju tuvumā (*Babybox.lv, 2019.*). Latvijā glābējsilītes atrodas tikai slimnīcā tuvumā, jo tādējādi bērnam tūlītēji var tikt sniegta medicīniskā palīdzība, kas reliģisko organizāciju tuvumā nebūtu pieejama tik operatīvi.

Kad Latvijā atklāja pirmo Baby Box, sākās valodnieku diskusijas par tā izteikti nelatvisko nosaukumu. Latvijas Zinātnes Akadēmija Terminoloģijas komisija par pieņemamiem vārdiem Baby Box apzīmēšanai latviešu valodā vēl atzinusi bārabērna šūpulītis, lullīte, dzīvības silīte, glābējsilīte, glābtuvīte. Par komisijas apstiprināto latvisko nosaukumu kļuvis vārds glābējsilīte (*Lūse, 2010.*).

Glābējsilītes tiek dēvētas arī par “dzīvības logiem”. Autore uzskata, ka šāds glābējsilītes apzīmējums tiek izmantots, jo glābējsilīte kalpo kā alternatīva izmisušajiem vecākiem, kuri savu vēlmju dēļ vai apstākļu spiesti vēlas atteikties no bērna. Pretējā gadījumā, ja nebūtu šādas iespējas ievietot bērnu glābējsilītē un nodod to gādīgās rokās, pieaugtu abortu skaits (gan legālu, gan (kas ir vēl sliktāk) - nelegālu) vai arī bērns, no kura vecāki tāpat vēlējās atteikties, nebūtu laimīgs ģimenē. Tas provocētu vardarbību ģimenē, gan emocionālā, gan fiziskā ziņā. Iespējams, bērns augtu apstākļos, kuros viņam nebūtu iespējas attīstīties. Diemžēl, pirms glābējsilīšu izveidošanas Latvijā bija dzirdēti gadījumi, kad no šādiem nevēlamiem bērniem vecāki mēģināja atbrīvoties kā mācēja - izmetot miskastēs, nebarojot vai kā citādi, kas noveda tikai pie viena - letāla iznākuma (*Romanovska, 2003.*). Tāpēc, pēc autores domām, glābējsilītes ir alternatīva, kas kalpo pret vardarbību ģimenē un glābj bērnu dzīvības.

Latvijā glābējsilītes atrodas 8 pilsētās - Ventspilī (Ziemeļkurzemes reģionālā slimnīca), Liepājā (Liepājas reģionālā slimnīca), Rīgā (Bērnu klīniskās universitātes slimnīcas teritorija), Jelgavā (Jelgavas pilsētas slimnīcas teritorija), Valmierā (Vidzemes slimnīca), Madonā (Madonas slimnīca), Rēzeknē (Rēzeknes slimnīca) un Daugavpilī (Daugavpils reģionālā slimnīca). Katrā no tām ir īpaši izveidotas, triecienizturīgas durvis, kuras atverot, bērnu var ielikt zīdaiņu gultā ar augstām organiskā stikla malām. Kad pēc bērna ielikšanas tiek aizvērtas glābējsilītes durvis nodaļas mūsu postenī atskan audiālais (skaņas) un vizuālais (sarkanā trauksmes lampa) signāls. Ja durvis nav kārtīgi aizvērtas no ārpusē, hidraulikas sistēma tās aizver līdz galam automātiski. Aizverot glābējsilītes durvis, no ārpusē tās vairs nevar atvērt līdz brīdim, kad iekšpusē, mūsu postenī, tiek noņemta bloķēšana. Pēc „trauksmes” signāla

atskanēšanas apmēram 1-2 minūšu laikā pie glābējsilītes gultiņas ierodas medicīnas personāls. Bērnam tiek sniegta nepieciešamā medicīniskā aprūpe un par gadījumu tiek ziņots attiecīgajām iestādēm, t.i., bāriņtiesai un policijai (*Babybox.lv, 2019.*). Bērna ievietošanas kārtību glābējsilītē nosacīti var iedalīt secīgos posmos - 1.ievietošana glābējsilītē; 2.brīdinošā signāla ieslēgšanās; 3.medicīnas personāla reakcija uz signālu un tā darbības pēc bērna ievietošanas. Šāda ievietošanas kārtība nodrošina bērnam maksimālu drošību (*Krēsliņa, 2015., 52.lpp.*).

Ja persona, kura ievietoja bērnu glābējsilītē, pārdomā un vēlas bērnu paņemt atpakaļ, viņai ir jāvēršas bāriņtiesā, neatkarīgi no tā, cik ilgs laiks (dažas minūtes vai dažas nedēļas) ir pagājis kopš bērna ievietošanas glābējsilītē. Glābējsilītē ievietoto mazuli bioloģiskajiem vecākiem ir iespējams atgūt, kamēr bērns nav oficiāli adoptēts (*Ntz.lv, 2012*) (laika posmā līdz 6 mēnešiem (*Babybox.lv, 2019.*)). Lai to izdarītu ir jāveic DNS analīzes, un pēc tā tiesa lemj vai atgriezt bērnu bioloģiskajā ģimenē. Citos gadījumos bērns nonāk adopcijā (*Babybox.lv, 2019.*). Autore uzskata, ka par bērna atgriešanu ģimenē lemj tieši tiesa, jo tiesa ir tā iestāde, kas spriež jautājumus tik būtiskās un svarīgās lietās.

Glābējsilīte ir vieta bērna dzīvībai. Tāda bērna dzīvībai, kuru māte ir gatava atstāt novārtā, iemest miskastē vai akā - tā ir Latvijas realitāte. Ik gadu tiek atrasti vismaz daži šādi miruši jaundzimušie (*Latvijas Bērnu fonds, 2009.*). Glābējsilīte radījusi iespēju aizdomāties cik svarīga ir ikviena bērna drošība un dzīvība.

Pēc autores domām, glābējsilītes jēdziens sabiedrībai pasaka priekšā, kas ir glābējsilīte un kam tā domāta- tā ir vieta, kas glābj bērnu, no kuru vecāki ir nolēmuši atteikties, nevis provocē māti atteikties no sava bērna. Sabiedrībā valdošais uzskats, ka glābējsilīte ir provocētājs bērnu pamešanai nav pamatots- māte, kas negrib bērnu atbrīvosies no tā, un no glābējsilītes esamības būs atkarīgs tas, kādā ceļā māte to darīs- civilizētā, atstājot bērnu drošībā, vai pametot to drošai nāvei.

Konkretizējot, termins glābējsilīte iekļauj sevī vietu, kurā bērns tiek glābts, taču glābējsilītes jēdziens iekļauj sevī speciāli aprīkotu vietu, ar triecienizturīgām durvīm, kuras atverot bērnu var ielikt zīdaiņu gultā ar augstām organiskā stikla malām, kurā vecāki vai bērna aizbildņi, kas nevēlas paturēt bērnu vai dažādu iemeslu dēļ ir spiesti atteikties no bērna, anonīmi var to atstāt. Tātad, termins tikai virspusēji atspoguļo to, kas ir glābējsilīte, taču jēdziens izskaidro kādam mērķim tā paredzētā, kāda ir tās konstrukcija, kas var ievietot bērnu glābējsilītē.

2. Glābējsilītes vēsturiskā attīstība

Līdz ar kristietības ēras iestāšanos rūpes par atradeņiem uzņēmās baznīca. Nevēlamus bērnus varēja atstāt uz baznīcu sliekšņiem vai pie klosteru vārtiem. Glābējsilītes ideja saskatāma Bībeles stāstā par Mozū. Mozus vecāki nebija mierā ar faraona rīkojumu nogalināt visus jaundzimušos izraēliešu zēnus (jo izraēliešu tauta sāka palikt lielāka par ēģiptiešu tautu), tāpēc trīs mēnešus slēpa savu jaundzimušo dēlu. Taču, saprotot, ka tā turpināties vairs nevar un noslēpums var tikt atklāts, Mozus māte ielika dēlu niedru grozā un nolika to Nīlas krastmalā ar mērķi, ka tur viņas dēls tiks atrasts un par viņu parūpēsies (*Krēsliņa, 2015., 54.lpp.*).

Šādas konstrukcijas tālāka attīstība notika viduslaikos. Glābējsilīte tika izveidota Itālijā un bija paredzēta bērniem, kas piedzimuši ārpus laulības. Tad tas tika uzskatīts par noziegumu. Taču, lai sievietei neizdarītu vēl lielāku noziegumu un nenogalinātu savu bērnu, baznīcu tuvumā tika izveidotas rotējošas konstrukcijas. Sievietes varēja tajās ievietot bērnu. Ievietojot bērnu bija jāzvana zvaniņš, kas atradās blakus. 20.gadsimtā ārpuslaulības bērnu problēmas bija vēl aktuālākas, tādējādi glābējsilītes turpināja pastāvēt. Taču, neskatoties uz to, ka pastāvēja vietas, kur bērnu varēja šādi atstāt, daudzas mātes turpināja atbrīvoties no bērna agresīvā ceļā-nogalinot. Tāpēc, glābējsilītes bija nepieciešams popularizēt un aktualizēt. Tomēr viduslaikos glābējsilītēs atstāto bērnu vidū bija augsts mirstības koeficients, kas saistīts ar medicīnisko pakalpojumu trūkumu un sliktu kvalitāti, jo, piemēram, sasildīt vai reanimēt atdzisušo bērnu

vienkārši nepaspēja, vai izglābt bērnu ar vīrusa saslimšanām - vēl jo vairāk (Холмогорова, 2016).

Pirmā mūsdienīgā glābējsilīte tika uzstādīta Vācijas pilsētā Altonā, 2000. gadā 11. aprīlī, pēc tā, kā 1999. gadā tika atrasta virkne mirušu bērnu (Thomas, 2013). Pakāpeniski glābējsilītes jeb dzīvības logi guva popularitāti Eiropā. Vācijā un Polijā glābējsilītes tiek sauktas tieši par dzīvības logiem, Itālijā - par dzīvības šūpuli, Sicīlijā - atradeņu ratu, Japānā - bērnu pastu, Ķīnā - bērnu glābšanas salu (Evans, 2012).

Glābējsilīšu izveidošana konkrētā reģionā ir atkarīga no šajā vietā izteiktās iniciatīvas. Pārsvārā to izsaka sabiedriskās organizācijas, varas orgāni un medicīnas iestādes, vai privātās medicīnas iestādes. Katrā gadījumā tā ir individuāla pieeja (Набатова, 2016).

Pēc glābējsilītes vēsturiskās attīstības- no senajiem laikiem līdz mūsdienām- redzams kā mainījusies glābējsilītes ideja un arī "izskats". Pat Bībeles stāstā redzamas paralēles ar glābējsilītes ideju, kad vecāki atteicās no Mozus, bet pārliecinoties, ka viņu atradīs un par viņu parūpēsies. Arī mūsdienās ir jāapzinās tas, ka ikviens bērns ir vērtība. Viens izglābts bērns jau ir daudz.

Prognozējot nākotni - varētu mainīties glābējsilītes mehāniskā struktūra - gadījumos, kad notiek kāda situācija, kuras rezultātā pazudīs elektrība, lai atvērt glābējsilīti varētu arī bez tās palīdzības, un bērns netiktu iesprostots glābējsilītē. Kaut arī šādi gadījumi nav bijuši, ir jāveic profilakse un uzlabojumi, lai šādas situācijas nerastos. Viennozīmīgi, glābējsilītes turpmāka esamība ir nepieciešama, lai būtu vieta, kur bērnu atstāt drošībā, nevis pakļaut to briesmām, pieņemot lēmumu atteikties no tā. Autore uzskata, ka glābējsilīšu turpmāka pastāvēšana ir pamatoti nepieciešama, jo glābējsilītē katru gadu tiek ievietoti bērni, tātad- arī nākotnē šī ievietošana turpināsies, jo viens no iemesliem kāpēc vecāki nolemj ievietot bērnu turpinās būt centrālā problēma-un tas ir līdzekļu trūkums, lai bērnu spētu pilnvērtīgi aprūpēt.

Secinājumi un priekšlikumi

1. Termiņš "glābējsilīte" ir visatbilstošākais, jo ietver sevī precīzāko informāciju par glābējsilītes mērķi un darbību. Burtiski pētot vārdu "sile", tas ir šaurs un garš trauks dažādu vielu ievietošanai, kas būtībā atspoguļo bērnu gultu, un šīs "siles" mērķis ir glābt bērnu dzīvības. Pēc autores domām, tas, ka jēdziens glābējsilīte veidots deminutīvā, saistīts ar to, ka glābējsilītes mērķis ir glābt mazus bērnus, pret kuriem vajadzīga īpaša attieksme, tāpēc tiek lietots deminutīvs jeb pamazināts vārds.
2. Glābējsilītei nav tiesiskā definējuma (izpratnes) un regulējuma- tāpēc Latvijas tiesiskajā regulējumā jāiekļauj konkrēts glābējsilītes definējums-speciāli aprīkota vieta, kurā bērna vecāki var anonīmi atteikties no bērna. Jānosaka atstātā bērna statuss, jo līdzšinējais atradeņa statuss ir pārāk plašs, un pilnībā neatspoguļo glābējsilītē ievietotā bērna statusu.
3. Pagātnē konstrukcijas kas atgādināja glābējsilītes vairāk bija domātas ārpuslaulībā dzimušiem bērniem, kurus seno laiku skatījumā dzemdēt un audzināt bija liels kauns un negods. Ja salīdzina glābējsilītes ideju Bībeles stāstā un mūsdienās- no rotējošas platformas sienā glābējsilīte attīstījusies līdz speciāli aprīkotai "kastei" no organiskā stikla. Nākotnē glābējsilītes uzlabojums varētu būt klimata kontrole silītes iekšpusē, kas pielāgotos atbilstošiem laikapstākļiem ārpusē. Prognozējot nākotni- varētu mainīties glābējsilītes mehāniskā struktūra- gadījumos, kad notiek kāda situācija, kuras rezultātā pazudīs elektrība, lai atvērt glābējsilīti varētu arī bez tās palīdzības, un bērns netiktu iesprostots glābējsilītē. Kaut arī šādi gadījumi nav bijuši, ir jāveic profilakse un uzlabojumi, lai šādas situācijas nerastos.

Izmantotā literatūra un avoti

1. *Bāriņtiesu likums (07.07.2006.)*. Latvijas Republikas likums. *Latvijas Vēstnesis*, 107.

2. *Civilstāvokļa aktu reģistrācijas likums* (14.12.2012.). Latvijas Republikas likums. *Latvijas Vēstnesis*, 197.
3. Babybox.lv (2019). *Glābējsilītes Latvijā*. <http://babybox.lv/glabejsilites-latvija/>, sk.03.04.2019.
4. Evans, S. (2012). *The 'baby box' returns to Europe*. Retrieved 15.04.2019 from <https://www.bbc.com/news/magazine-18585020>
5. Krēsliņa, I. (2015). Bērna ievietošanas glābējsilītē vispārīgs raksturojums un tās vēsturiska attīstība. *Novatoro ideju ieviešana un piemērošana Latvijas tiesību sistēmā. Rakstu krājums*. Rēzekne: Rēzeknes Augstskolas Ekonomikas un pārvaldības fakultāte, 52.-57.lpp.
6. Latvijas Bērnu fonds (2009). *Glābējsilīte*. <http://www.lbf.lv/lv/glabejsilite>, sk. 01.04.2019.
7. LETA (2018). *Deviņu gadu laikā glābējsilītēs Latvijā atstāti 44 zīdaiņi*. <https://www.diena.lv/raksts/latvija/zinas/devinu-gadu-laika-glabejsilites-latvija-atstati-44-zidaini-14204570>, sk.01.04.2019.
8. Lūse, L. (2010). *Baby box - glābējsilīte negribētam mazulim*. <https://lvportals.lv/norises/204807-baby-box-glabejsilite-negribetam-mazulim-2010>, sk. 03.04.2019.
9. Ntz.lv (29.11.2012.). *Vai ANO aizlieds glābējsilītes Latvijā?* <http://www.ntz.lv/dazadi/vai-ano-aizliegs-glabejsilites-latvija/>, sk. 04.04.2019.
10. Romanovska, M. (2003). *Getliņos atrasti divu jaundzimušo līķi*. <https://www.tvnet.lv/6238730/getlinos-atrasti-divu-jaundzimuso-liki>, sk. 05.04.2019.
11. Thomas, E. (2013). *The 'revolving door' baby hatches for abandoned newborns in German hospitals where mothers get eight weeks to change their mind*. Retrieved 03.04.2019 from <https://www.dailymail.co.uk/news/article-2521538/The-revolving-door-baby-hatches-abandoned-newborns-German-hospitals-mothers-weeks-change-mind.html>
12. Набатова, Е.(28.09.2016) *Что такое бэби-боксы, которые хотят запретить*. Полученное 04.04.2019 из <https://www.the-village.ru/village/children/child-situation/246403-bebi-boksy>
13. Холмогорова, Н. (2016). *Бэби-боксы – способ остаться людьми*. Полученное 05.04.2019 из <https://www.pravmir.ru/bebi-boks-sposob-ostatsya-lyudmi/>

Summary

The baby box doesn't have legal definition and regulation therefore this definition should be included in Latvian legislation - a specially equipped place where the child's parents can anonymously refuse of the child.

Also, the status of the child who is inserted in the baby box - foundling, is too broad and does not fully reflect the status of the child in the baby box.

In the past construction of baby box were intended for child's who are born not in marriage, because give birth and nurture child unmarried was shame and disgrace. When comparing the idea of baby box in a biblical story and nowadays, from a rotating platform in the wall, the salvation has developed to a specially equipped "box" of organic glass.

In the future, improvement in the baby box could be climate control inside the trough, adapting to the appropriate weather conditions outside. Predicting the future- could lead to the mechanical structure of the baby box, in cases where there is a situation which will result in the loss of electricity, so that it can be opened without help, and the child would not be trapped in the saviour. Although these cases have not occurred, prevention and improvements must be made in order to avoid such situations.